U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **I, M.**, zastoupený JUDr. Ladislavem Piterkou, advokátem se sídlem Ruská 2887/101, Ostrava – Vítkovice, proti žalovaným: **1) Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem ul. 28. října 117, Ostrava - Moravská Ostrava a Přívoz, **2) Magistrát města Ostravy**, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava – Moravská Ostrava a Přívoz, **3) Policie České republiky, Správa Severomoravského kraje,** se sídlem ul. 30. dubna 24, Ostrava - Moravská Ostrava a Přívoz, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 9. 2009, č. j. 22 Ca 219/2009 – 42,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna se advokátovi JUDr. Ladislavu Piterkovi **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 25. 9. 2009, č. j. 22 Ca 219/2009 – 42 odmítl podle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu ve věci návrhů na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že návrhy žalobce (dále jen „stěžovatel“) nepodléhají přezkumu ve správním soudnictví a poučil stěžovatele, že může podat do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení žalobu k okresnímu soudu.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, ve které pouze uvedl, že „soud měl posoudit tuto věc a postoupit věcně příslušnému soudu. Krajský soud tuto věc nemá právo řešit. Žádám, aby soud tuto věc postoupil.“

Protože kasační stížnost měla vady spočívající v tom, že neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 27. 1. 2010, č. j. 22 Ca 219/2009 – 55 vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnil kasační stížnost tak, že uvede, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů usnesení krajského soudu napadá a navrhne výrok rozsudku. Současně byl poučen, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, bude její projednání odmítnuto. Toto usnesení

bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 3. 2. 2010. Zástupce stěžovatele však na tuto výzvu nereagoval.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle ust. § 37 odst. 3 věta první s.ř.s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být podle odst. 3 citovaného ustanovení tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvedl, že ji podává proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Ca 219/2009 - 42, ale nijak nespecifikoval a nekonkretizoval její důvody ve smyslu ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel byl proto krajským soudem v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, byla mu k tomu stanovena lhůta a byl poučen o následcích v případě, že této výzvě nevyhoví. Stěžovatel však na výzvu krajského soudu ve lhůtě soudem stanovené nereagoval.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti soudem ustanoven zástupcem advokát a podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Z obsahu spisu ale nevyplývá, že by ustanovený advokát učinil nějaký úkon, za který náleží odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Proto mu Nejvyšší správní soud odměnu za zastupování nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. dubna 2010

JUDr. Eliška Cihlářová

předsedkyně
senátu